

UCHWAŁA Nr 210 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 października 1976 r.

w sprawie stałego zaplecza produkcyjno-usługowego budownictwa.

W celu zwiększenia dyscypliny w działalności inwestycyjnej oraz stworzenia warunków do bardziej racjonalnego gospodarowania zapleczem produkcyjno-usługowym budownictwa Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się fundusz rozwoju stałego zaplecza w wysokości 1% wartości rocznej produkcji budowlano-montażowej, przeznaczony na finansowanie modernizacji, rozbudowy i budowy stałego zaplecza produkcyjno-usługowego budownictwa, zwanego dalej „zapleczem stałym”.

2. Fundusz rozwoju zaplecza obciąża koszty własne produkcji budowlano-montażowej przedsiębiorstw.

§ 2. 1. Fundusz rozwoju zaplecza powinien być przeznaczony w pierwszej kolejności na finansowanie:

- 1) stałych obiektów zaplecza o charakterze regionalnym służących wszystkim uczestnikom koordynacji międzybranżowej,
- 2) stałych obiektów wspólnych dla kilku przedsiębiorstw podległych różnym zjednoczeniom.

Z funduszu rozwoju zaplecza nie mogą być finansowane obiekty wczasowe, sportowo-turystyczne i administracyjne.

2. Podjęcie decyzji o budowie nowych obiektów stałego zaplecza powinno być poprzedzone analizą rzeczywistych potrzeb, z uwzględnieniem możliwości maksymalnego wykorzystania istniejących obiektów zaplecza oraz przekształcenia istniejących obiektów zaplecza tymczasowego w zaplecze stałe.

3. Cykl realizacji obiektów stałego zaplecza nie może przekraczać 12 miesięcy. Realizacja obiektów zaplecza w dłuższym cyklu wymaga zgody właściwego ministra.

§ 3. 1. Obiekty stałego zaplecza traktuje się jako inwestycje odtworzeniowo-modernizacyjne w rozumieniu uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 15, poz. 69), realizowane w ramach ogólnych nakładów ustalonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym dla danego resortu.

2. Bank przyjmuje do finansowania obiekty stałego zaplecza, jeżeli jednostki inwestujące mają środki na funduszu rozwoju zaplecza w wysokości zapewniającej finansowe pokrycie zakresu rzeczowego pierwszego roku realizacji, nie mniej jednak niż 30% pełnej wartości kosztorysowej.

3. W zakresie nie uregulowanym uchwałą do finansowania budowy zaplecza stosuje się przepisy uchwały wymienionej w ust. 1.

§ 4. Budowę nowo rozpoczynanych obiektów stałego zaplecza o wartości kosztorysowej powyżej 10 mln zł zatwierdza Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na podstawie wykazów tych obiektów, przedstawianych przez jednostki bezpośrednio podległe.

§ 5. 1. Budowa obiektów stałego zaplecza na potrzeby realizacji inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej może być wykonywana, jeżeli warunki realizacji tego wymagają, poza środkami funduszu rozwoju stałego zaplecza, ze środków finansowych i nakładów inwestycyjnych inwestora, przekazanych do dyspozycji generalnego wykonawcy (generalnego realizatora

inwestycji) w trybie ustalonym dla przekazywania udziałów na inwestycje wspólne i towarzyszące.

2. Wysokość przekazywanych środków i nakładów nie może przekraczać wysokości narzutu wyrównawczego z tytułu ponadnormatywnych kosztów budowy (Nw-6), określonego w odrębnych przepisach.

3. Zakres i tempo budowy obiektów stałego zaplecza powinny być ściśle skoordynowane z realizacją inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej.

§ 6. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określi w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów szczegółowe zasady realizacji i finansowania

tymczasowego i stałego zaplecza produkcyjno-usługowego budownictwa.

§ 7. Ewentualne przekroczenie nakładów ustalonych na zaplecze w narodowym planie społeczno-gospodarczym na 1976 r. traktuje się jako uzasadnione zwiększenie planu.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 81 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1972 r. w sprawie rozwoju i finansowania zaplecza produkcyjno-usługowego i socjalno-administracyjnego budownictwa (Monitor Polski Nr 51, poz. 270).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1977 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*